בית פירסו שמאי אומרים מלמעלה ובית הלל אומרים מלמטה. בכל הספרים גרסינן איפכא בפ׳ כילד משתתפין (עירובין דף פו.): סלקא דעתך מהיכן הביאום. והלא היה אסור להכניס ולהוציא והא הכל מודים לא גרסינן דמחיצה בלא גג לאו אהל הוא ומחיצה כזו מותר לעשות בשבת כדאמרינן בפרק כל גגות (שם דף לד.) אמר להו שמואל נגידו לי גלימא כך פי׳ בקונטרס וכמו כן בפרק כל הכלים (שבת דף קכה:)[ג] גבי פקק החלון[ד] דהאי חלון למעלה בגג אבל מן הצד לא שייך איסור אהל והביא ראיה כמו כן מהיא דכל הגגות[ה] דאמר להו שמואל נגידו לי גלימא ואהדרינהו רב לאפיה ופריך לשמואל למה לי למעבד הכי הא אמר זה מטולטל עד עיקר המחיצה ומשני שמואל דעבד לגניותא בעלמא משמע דאם היה שמואל אוסר כרב ניחא ליה במאי דעבד שמואל הכי ולא הוה קשיא ליה מידי היכי שרי למיעבד הכי אלמא לא חשיב אהל בדפנות מן הצד דהא לא קפיד רב על עשיית המחיצה אלא משום דקסבר אסור לטלטל הסדין לתוכה וקשיא לפירוש הקונטרס מאי הקשה היאך הביאו הסדינים דלמא דרך מלבוש הביאום ועוד קשה דלשון חלון שייך בכותל ובגג ארובה כדתנן (בילה דף לה:) משילין פירות דרך ארובה וכמו[ו] ארובות שבדלת דפרק בתרא דיומא (דף עו.) היינו בארובות שבגג כמו ארובות השמים (בראשית ז) ועוד מוכח פרק מי שהוציאוהו (עירובין דף מד. ושם) דשייך מן הצד עשיית אהל גבי[ז] עשיית דופן פריך והא אתמר עלה הכל מודים שאין עושין אהל ערלי בתחלה ביו״ט ובפרק כילד משתתפין (שם דף פו:) גריס בקונטרס כמו שכתוב בספרים פירסו לכתחלה מי שרי והאמר מר הכל מודים שאין עושין אהל ערלי לכתחלה בשבת ונראה לר״ת דמן הצד נמי שייך עשיית אהל וכל היכא דאמרינן דמחיצה זו מועלת להתיר חשיב עשיית אהל בתחלה כי הך דפרסו סדינין והוי כדופן שלישי של סוכה דחשבינן אהל בפרק מי שהוציאוהו (שם מד.) אבל דופן רביעי אינה אלא תוספת אהל דבלאו הכי משתריא ורב שהקפיד בפרק כל גגות (שם דף לד.) אעשיית מחיצה הקפיד דלדידיה כיון דאסור לטלטל לא היה לפרוש שם סדין בשבת משום עשיית אהל והא דפריך שמואל למה לי למיעבד הכי הא אמר זה מטולטל עד עיקר המחיצה כל שכן דאם היה אסור לטלטל דטפי הוי קשיא לן היכי שרי למיעבד הכי אלא האמת מקשה ומאן דשרי תוספת אהל אפילו באהל שלמעלה מן הגג נמי שרי כדמוכח פרק המוצא תפילין (שם דף קב. ושם) גבי הנהו דיכרי דהוו בי רב הונא ביממא בעו טולא בליליא בעו אורא ולקמן פ׳ היסן (דף מז:) גבי עובדא דרבי אליעזר שבת בסוכתו של (רבי יהודה[ח]) ברבי אילעאי בקיסרי: **מהו** דתימא חד לבוד אמרינן תרי לבוד לא אמרינן. ותימה דהא נמי מלתא דפשיטא היא דמכשירין לעיל (דף ז.) קנה קנה פחות משלשה דדופן סוכה כדופן שבת ושמא סלקא דעתך לחלק בין שתי לערב ואין להקשות דתיסגי בשני חבלים שעודיין יתר מטפח ואמרינן לבוד כדאשכחן פרק קמא דעירובין (דף טז:) דמקיפין בשלשה חבלים והכא בשנים סגי הא אמרינן התם דלא התירו אלא בשירא:

כי תניא ההיא בסוכה גדולה. בגבוה הרבה שאין יכול לומר שני לבודין הלכך בעי מחצלת שבעה ומשהו ומעמידה בפחות משלשה סמוך לקרקע כך פירש בקונטרס אבל בכל הספרים גרסינן מאי קמ״ל דמשלשל דפנות מלמעלה למטה כר׳ יוסי לריך לפרש דמעמידה למעלה בפחות משלשה סמוך לסכך ואפילו גבוה הרבה מן הארץ כשרה כרבי יוסי דמתניתין דאמר מחילה תלויה מתרת: **פס** ארבעה. בהאי דמעומד שייך לשון פס ולעיל דרחבה לגובה הדופן שייך לשון מחצלת: **בפחות** משלשה סמוך לדופן. מצות סוכה בשתי דפנות דשיטה דכולהו אמוראי דלעיל בפירקין (דף ו:) כרבנן דאמרי שתים כהלכתן היינו כמין גאס ואם האחת מן הדפנות שלימות ונתונה מזרחית מוקי לה להאי פס ארבעה ומשהו לצד דרום או לצד לפון בפחות משלשה לדופן מזרחית ונחשב כסתום ויש כאן שתי דפנות שלימות ותימה למה לי פס ארבעה יעשה פס שני טפחים ויעמידנו סמוך לדופן וירחיק שלשה טפחים פחות משהו ויעמיד פס אחר של שני טפחים ומשהו

בית שמאי אומרים מלמעלה ובית הלל אומרים מלמטה אמר ר׳ יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהן [ט] אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ר׳ יהודה בשיטת רבי יוסי אמרה דאמר מחיצה תלויה מתרת ולא היא לא ר׳ יהודה סבר לה כר׳ יוסי ולא ר׳ יוסי סבר לה כר׳ יהודה לא ר׳ יהודה סבר לה כר׳ יוסי עד כאן לא קאמר ר׳ יהודה התם אלא בעירובי חצירות דרבנן אבל הכא סוכה דאורייתא לא ולא רבי יוסי סבר לה כר׳ יהודה עד כאן לא קאמר ר׳ יוסי הכא אלא בסוכה דמצות עשה אבל שבת דאיסור סקילה לא ואם תאמר מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה לא על פי רבי יוסי אלא על פי רבי ישמעאל ברבי יוסי ומאי מעשה [י] דכי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו ולא הביאו ס״ת מערב שבת למחר פירסו סדינין על גבי העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו פירסו סלקא דעתך מהיכן הביאום בשבת אלא מצאו סדינין פרוסין על גבי העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו | אמר רב חסדא אמר אבימי [א]מחצלת ארבעה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן היכי עביד תלי ליה באמצע פחות משלשה למטה ופחות משלשה למעלה וכל פחות משלשה כלבוד דמי פשיטא [ג] מהו דתימא חד לבוד אמרינן תרי לבוד לא אמרינן קמ״ל מיתיבי מחצלת שבעה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן כי תניא ההיא [ב]בסוכה גדולה ומאי קא משמע לן דמשלשלין דפנות מלמעלה למטה כרבי יוסי אמר רבי אמי פס ארבעה ומשהו מתיר בסוכה משום דופן ומוקים ליה בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי מאי קמ״ל הא קמ״ל שיעור משך סוכה קטנה שבעה:

מתני׳

בית שמאי אומרים מלמעלה. דיו אם עשאה מלמעלה מתוך אוגנו: מן הכותל שביניהן. אותה העשית לתוך בין התלרות ותלויה על פני הדור ואע״פ שלא נעשית בשביל המיס דקא סבר מחילה תלויה מתרת בתלרות אפילו כל טלטול: בשיטת רבי יוסי. דמתניתין: לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי. שתהא מחילה תלויה מתרת בסוכה: ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה. בדור שתהא מתרת בשבת: דרבנן. הא דאסרינן להביא מימי חלר זו לזו בלא עירוב מדרבנן הוא דמדאורייתא לא מיתסר אלא מרשות היחיד לרשות הרבים: אבל שבת דאיסור סקילה הוא. במלאכות דאורייתא מחמירין אפילו במידי דרבנן דאית בה: ואם תאמר. כיון דרבי יוסי לא סבר לה כרבי יהודה בשבת: מעשה שנעשה בציפורי. שהתירו בשבת על ידי מחילה תלויה כדאמר רב דימי לקמיה: על פי מי נעשה. והלא רבי יוסי דאסר של ציפורי הוה כדאמרינן בסנהדרין (דף לב:) לדק לדק תרדוף הלך אחר בית דין יפה אחר רבי יוסי לציפורי: לא על פי רבי יוסי נעשה. שכבר נפטר: אלא על פי רבי ישמעאל בנו ומאי מעשה דכי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו בציפורי ולא הביאו ספר תורה בערב שבת. [שהיה דרכן להניע ספר תורה בבתים מפני הנכרים ואותו הבית שהניחו לתוכו[ט]] היה בבית אחד שבחלר בית הכנסת ובתים הרבה היו פתוחין לחלר ולא עירבו או שהיו חלרות הרבה פתוחות לאותו מבוי ובית הכנסת פתוח לו והיה ספר התורה בחלר שכנגד בית הכנסת ולא נשתתפו במבוי ואסור להוציא מן החלרות למבוי: ופרסו סדינין על גבי עמודים. שהיו לרוחב המבוי וחלקו את המבוי ולא היו פתוחים מן המחילה ולפנים אלא בית הכנסת וחלר שכנגדו והביאו ספר התורה שהרי שאר החלרות נסתלקו ואין איסור כאן: מהיכן הביאום. והלא היה אסור להכניס ולהוציא. והלא הכל מודים כו׳ לא גרסינן דמחיצה בלא גג לאו אהל הוא ומחיצה כזו מותר לעשות כדאמרינן בפרק כל גגות (עירובין דף לד.) אמר להם שמואל נגידו לי גלימא: סדינין פרוסין. והיו גבוהין מן הארץ דהוה ליה מחילה תלויה: מחצלת שרחבה ארבעה ומשהו. וארכה כאורך הדופן: מתרת בסוכה. אם תולה אותה באויר בפחות משלשה סמוך לסכך ופחות משלשה לקרקע וכגון שאין הסוכה גבוהה אלא עשרה מלומלמין: מחצלת שבעה ומשהו. אלמא חד לבוד אמרינן ותו לא: בסוכה גדולה. הגבוהה הרבה שאין יכול לומר בה שני לבודין הלכך בעי מחצלת שבעה ומשהו ומעמידה בפחות משלשה סמוך לסכך דהויא לה מחילה עשרה ותו לא איכפת לן אם תלויה היא וקמ״ל דמשלשלין מלמעלה למטה כר׳ יוסי: פס ד׳ ומשהו מתיר בסוכה. אם גבוה י׳ ורחבה ד׳ ומשהו: ומוקי לה בפחות מג׳ סמוך לדופן. השני במקצוע וכי אמרינן לבוד איכא דופן שבעה וזה משך סוכה קטנה כדי ראשו ורובו[כ]:

מתני׳

כדאמרינן בפרק כל גגות (עירובין דף לד.) אמר להם שמואל נגידו לי גלימא: סדינין פרוסין. והיו גבוהין מן הארץ דהוה ליה מחילה תלויה: מחצלת שרחבה ארבעה ומשהו. וארכה כאורך הדופן: מתרת בסוכה. אם תולה אותה באויר בפחות משלשה סמוך לסכך ופחות משלשה לקרקע וכגון שאין הסוכה גבוהה אלא עשרה מלומלמין: מחצלת שבעה ומשהו. אלמא חד לבוד אמרינן ותו לא: בסוכה גדולה. הגבוהה הרבה שאין יכול לומר בה שני לבודין הלכך בעי מחצלת שבעה ומשהו ומעמידה בפחות משלשה סמוך לסכך דהויא לה מחילה עשרה ותו לא איכפת לן אם תלויה היא וקמ״ל דמשלשלין מלמעלה למטה כר׳ יוסי: פס ד׳ ומשהו מתיר בסוכה. אם גבוה י׳ ורחבה ד׳ ומשהו: ומוקי לה בפחות מג׳ סמוך לדופן. השני במקצוע וכי אמרינן לבוד איכא דופן שבעה וזה משך סוכה קטנה כדי ראשו ורובו[כ]:

מתני׳

עין משפט נר מצוה

קג א ב מיי׳ פ״ד מהל׳ סוכה הלכה ד סמג עשין מג טוש״ע א״ח סימן תרל סעיף ט:

רבינו חננאל

עד א״ר יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם. פי׳ ת״ק דמתני׳ סבר המשלשל דפנות מלמעלה למטה משלשלם מן הסכך עד קרקעיתה של סוכה אם הגיע הדופן המשולשל קרוב לקרקעית הסוכה פחות מג״ט ט) (אמר ד׳) כל פחות מג׳ כלבוד דמי וכאלו בקרקעית הסוכה הגיע לפיכך הוא דופן כשר אבל אם למעלה מג׳ טפחים פסול׳ שאינו דופן כשר אבל אם הדופן עולה מקרקעית הסוכה ולמעלה אם יש בזה הדופן י׳ טפחים אפילו נשאר בין הדופן ובין הסכך יותר מי׳ טפחים אחריו אויר דופן כשר הוא והסוכה כשרה. ר׳ יוסי אומר גם הדופן היורד מן הסכך אם יש בו י׳ טפחים אפילו נשאר בין קרקעית הסוכה ובין הדופן יתר מי׳ טפחים כשר דין דופן העולה ממטה למעלה ודין הדופן היורד שוין ורואין הדופן היורד התלוי כאלו יורד וסותם. וקא״ר יהודה בענין בור שבין ב׳ חצירות והבור חפור בעוביו של כותל וכותל המחיצה שבין ב׳ חצירות יורד וסותם על פי הבור ונשאר מקצת פי הבור פתוח בחצר זה ומקצת בור מצד האחד בחצר האחרת שבהן ממלאים מים מן הבור וא״ר יהודה רואין זה הכותל שעל פי הבור יורד וסותם עד התהום ומחלק המים. נמצאת משנת ר׳ יהודה ששנה כי הכותל שהוא תלוי בחללו של בור המחלק בין ב׳ חצירות יורד וסותם ומתיר הבור לזה ולזה על דעת ר׳ יוסי דמתני׳ ששנה כי הדופן מן הסכך ותלוי אם יש בו י׳ טפחים אע״פ שבין הדופן ובין קרקעית הסוכה אויר הרבה הדופן התלוי מתיר הסוכה ואמרינן דרבי [יוסי] דמתיר מחיצה תלויה בסוכה בשבת חולק על רבי יהודה ואוסר וכן ר״י חולק ואוסר בסוכה ופשוטה היא. והמעשה שנעשה בציפורי בעת ששכחו להביא ס״ת מע״ש ומצאו סדינין וסמכו עליהן משום מחיצה והביאו תורה בשבת ע״פ ר׳ ישמעאל ב״ר יוסי נעשה ולא ע״פ ר׳ יוסי. אמר אבימי מחצלת ד׳ טפחים ומשהו מעמידה באמצע בפחות מג׳ סמוך לסכך ופחות מג׳ סמוך לקרקעית הסוכה ועולה לו משום דופן וקיי״ל כל פחות מג׳ כלבוד דמי ואמרינן תרי לבוד [לבוד] בסכך ולבוד בקרקעית הסוכה

חשק שלמה על ר״ח

ט) אולי ל״ל אמרי רבנן כל פחות וכו׳.

מסורת הש״ס עם הוספות

ח) עירובין פו:, ג) [הכל שם ע״ש], ג) [עירובין ט.].

ליקוטי רש״י

מן הכותל שביניהם. שמפסקת בין התלרות ומפסקת על פני הבור ואע״פ שאינה נכנסת לתוך אוגנו [שם]. אבל שבת דאיסור סקילה. אע״ג דברשויות דרבנן ליכא סקילה, כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון. ואם תאמר. הואיל ור׳ יוסי לגבי שבת לית ליה מחילה תלויה. ע״פ מי נעשה. והלא ר׳ יוסי ראש של ציפורי הוה ועל פיו היו עושין כולן כדאמר בסנהדרין (דף לב:) אחר רבי יוסי לציפורי. ה״ג לא ע״פ ר׳ יוסי נעשה אלא ע״פ רבי ישמעאל בר ר׳ יוסי נעשה. שכבר נפטר ר׳ יוסי, ול״ג לא ע״פ רבי יהודה דרבי יהודה לאו בציפורי הוה, ועוד דלר׳ יהודה שרי דהא רשויות דרבנן הוו כדלקמן. ולא הביאו ספר תורה. לבית הכנסת ובחלר אחת שאינה מעורבת הוה והיו מביאין אותו דרך חלר שאינה מעורבת ופרסו סדינין על גבי עמודין להיות מחילה מפסקת אצל מחילות החלר מבית שהיה ספר תורה מונח בו ועד בית הכנסת וכעין מבוי קטן כדי הילוך בין סדינים למחילות החלר ולא היו בני החלר אוסרים שם שלא היה פתח פתוח לו אלא אותו פתח לבדו והיך סדינים מחילה תלויה הואי [שם פו:].

הגהות וציונים

ח) רש״ל (גליון): כ) יש להוסיף ושולחנו (מראה כהן) עיין לעיל ג ע״א: ג) ברש״י שלפנינו שם ליתא (ערל״נ) ועיין מהר״ם שם ובדף קלז ע״ב שם פי׳ רש״י פקק החלון כגון ארובות שבגג: ל) צריך להוסיף פירש רש״י: ה) צ״ל דכל גגות: ו) צ״ל וכמה ארובות יש בדלת (דפו״ר פורת יוסף): ז) צ״ל דגבי (בארות המים): ח) [צ״ל יוחנן] (גליון):